

Olvasóink írják

Programot egész évre!

„Olvaslam a Dél-Magyarországban Papp Gyula táncszínház-helyettes nyilatkozatát az idei ünnepi hetek művészi és idegenforgalmi eredményeiről — írja K. J. olvasónk —, s azt hiszem nem vagyok egyedül az ezek felett érzett örömben. A játékok kilencedik éve ismét minden szempontból egyértelmű sikert hozott. Ugyanazon az újságoldalon közölték az Országos Idegenforgalmi Hivatal vezetőjének, dr. Vitéz Andrásnak a nyilatkozatát is. Ebből az ragadta meg a figyelmemet, hogy még az eddiginél is nagyobb idegenforgalomra lehet számítani. Azt már tapasztalhattuk, hogy Szeged idegenforgalma a nyári időszakokkal nem ér véget, különösen a szomszédos Jugoszláviából egész évben érkeznek vendégeink. Eppen ezért érdemes lenne folyamatosan gondoskodni a különböző kereskedelmi és kulturális programokról. Nem az ünnepi hetek rovására gondolom ezt, hanem inkább újabb rendezvények életrehozásával. Nyilvánvaló, hogy a csúcsidény nyáron van, de az emberek máskor sem szeretnek unatkozni.”

Milyen legyen a kirakat?

Heti postánkból több olyan levelet adunk közre, melyben olvasóink a Szegedi Ünnepi Hetek utáni tenivalókra hívják fel a figyelmet. Nagy G. János olvasónk a kirakatokról ír: „Minden évben öröm a kirakatokat végignézni a városban, amikor a szabadidő játékokra hirdetett rendezési verseny véget ér. Való igaz: némelyikük le is pálja a pesti kirakatokat. De tapasztalatom szerint már az ebbe az időszakba eső nyár végi kiállításokkal megköpi a fényük: különösen a ruházati üzletek és a cipőboltok kirakatai rövid úton „zsidpiaci kirakodóká” válnak. Még rosszabb lesz a helyzet augusztus 20. után, amikor természetsze-

rűleg átrendezik őket. Nem tudom, a kirakatrendezők vagy a boltosok tehetné-e arról, hogy minden árut ki-tesznek az üveg mögé, ami csak az üzletben kapható? Én azt hiszem, hogy nem a rendezők a ludasak, hiszen az ünnepi kirakatok, melyekkel a versenyzőkre pályáznak, sohasem olyan zsúfoltak. A kirakat sosem lehet akkora, mint amekkorák a bolt belső polcai, s mindenki ismeri a régies-régi kereskedelmi jelzőt: „Amit nem talál a kirakaton, megtalálja az üzletben!” Az lenne jó, ha egész éven át mindig egyformán szépek, izléesek lennének a szegedi kirakatok.”

Az „apróságokon” is sok múlik

Harmadikként Szeged propagandájáról ejt néhány figyelemre méltó szót Balogh János levélírónk: „A cityvox osztatlan sikert aratott az idén, lemezről lévén szó, mondhatjuk, ez volt a sláger. Csak lehesen is mindig kapni. Azt már megszoktuk, hogy mindig van Szeged nevű cigarettá, s hogy a gyufacímkek is reklámozzák a várost, az ünnepi heteket. Még mindig kevés azonban a képeslap, mégpedig a gondos kivitelű, szép lap. Tudom, hogy adtak ki korábban színes nyomással egy légitelvéltet a városról, de idén sehol sem tudtam hozzájutni. A Cigánybáról készült képeslapok késon jelentek meg. Felvitat-hatnám a felsorolást az úti-könyvekkel és a térképekkel is. Igen hasznosnak tartanám, ha már most, közvetlenül az ünnepi hetek

befejezése után hozzákezdene az illetékesek Szeged jövő évi propagandájának előkészítéséhez. Az ilyen apróságok tűnő dolgokon is sok múlik.”

Múlt héfi „Olvasóink írják” összeállításunkban látott napvilágot egy levél arról, hogy a Műveltségügyi Könyvkiadó Há-mán Kató utcai elárúsítópavilonja zavarja a környék lakóinak nyugalmát. Persze nem a könyv-árúsítás, hanem a propaganda-ként alkalmazott bömbölő tanczene. Csodálko-

Három levél — három észrevétel

Balatonai Mária, Szilléri sugárút 45. szám alatt lakó olvasónktól kaptuk a következő levelet: „Nagyon meghatótt az alábbi kis történet, mely példa arra, hogy vannak lelkiismeretes autóbussvezetők, gyermekszerező emberek. Múlt szombatán 12 órakor szálltam fel a Bordányba induló buszra, ahol még Dorozsma előtt egy 10-12 év körüli kisfiú rosszul lett. A vezető megállította a kocsit, a kisfiút kivették. Ez a jelenet még többször megismétlődött. Egy idős néni a helyét is átadta neki. Akadtak, akik azt mondták, hogy ki lenne tenni, de a kisgyereket megvédték a többi utasok. Még mindig ennek a jelenetnek a hatása alatt vagyok: olyan jó tudni, hogy az emberek milyen önzetlenül tudnak segíteni egymáson, ha baj adódik.”

A Bécsi körút 9. szám alól, Dvorák Istvánnétól származik a következő észrevétel: „Augusztus 15-én, a déli órákban vásároltam — többek között — három tojást a Bécsi körúti zöldséggyűmölcs üzletben. Csak délután volt szükségem rájuk, akkor derült ki, hogy az egyik romlott. Másnap visszavittem a boltba, de az üzletvezető minősíthetetlen hangnemben visszautasította kérésemet, s azt állította, hogy nem is ott vettem. Nem a tojásért járó 1,50

hiányzik, de kellemetlen az az érzés, hogy gyanúsítják az embert és mérhetetlenül gorbombánnak bántanak vele.”

A Kossuth utca 26. számú ház lakói írják: „Az Alsó-tiszavidéki Víz-ügyi Igazgatóság társaságában lakunk, munkahelyünkre és a város belterületére a Juhász Gyula utca-cán járunk. Az utca elejét már elég régóta elzárja egy felvonulási épület, az arra közlekedő járművek fullasztó port vernek fel. Tartáhatatlan, hogy ilyen sokáig elfoglaljanak egy nagy forgalmú utcacsúcsot, melyen óvodába, napközibe, iskolába járnak gyerekek.”

lami kérdése van, kérjük, írja meg, s mi szívesen válaszolunk rá akár cikkben, akár levélben. Gál Péter, Kossuth Lajos sugárút: A táncdalversenyt a Dél-Magyarország augusztus 22-i száma közölte. A közönség díjának odaítéléséhez — mint ezt is jeleztük — szerdáiig lehetett beküldeni a szavazást.

Szerkesztői üzenetek

Papp Sándor, Moszkvai körút 29.: Megjegyzésére ezúton hívjuk fel a sütőipari vállalat figyelmét: a Moszkvai körúti kenyérbolt az reggeli órákban zsúfoit, az eladó nem megfelelő hangnemben beszél a vásárlókkal. G. A.-né: Semmit sem tehetünk mindaddig ügyében, amíg nem közli velünk teljes nevét és lakcímét. Csala Mária, Martonosi utca 20.: Megértjük a magánosságból eredő gondjait. Szerintünk társaséletet terem az egyedülálló idős emberek számára például a szegedi II. és III. kerületben is létrehozott öregek napközi otthona. Kovács Gábor: A gazdasági mechanizmus reformjával kapcsolatos kérdésekkel folyamatosan, s mind gyakrabban foglalkozik lapunk. Ha va-

Megszüntették a közkifolyót

Negyvenötén írták alá a levelet, amelyet azért küldtek szerkesztőségünkbe, mert a Szegedi Víz- és Csatornamű a Hétvezér utca 45. számú ház előtti közkifolyót megszüntette. Azt panaszo-lják, hogy 25-30 környék-beli dolgozó kénytelen most már messzebbre járni a víz-ért, és azt kérik, járjunk el, hogy a vállalat vissza-állítsa régi helyére a ku-tat. Az aláírók között általános iskolás gyermekek és olyan felnőttek is szerepelnek, akiknek háza udvará-ba be van vezetve a víz.

Szilléri László, a vízmű főmérnöke közölte velünk, hogy a Hétvezér utcában a körüttől a Tavasz utcáig már régóta magasnyomású vízvezeték van. Innen a Damjanich utcáig tavaly ősszel szintén kicserélték a hálózatot. Ezen a részen az alacsony nyomású vezeték-ről is a legtöbb házba bevezették a vizet. Ezeket a vezetéseket az átépítés során meghagyták, sőt most már lehetővé vált, hogy minden ház gazdája bevezettesse a vizet. Egyrészt ez a körülmény, másrészt az a szükségszerűség hozta magával a közkifolyó megszüntetését, hogy az utcában az útburkolatot is kicserélik, s az átépítést zavarná a közkifolyó. Ez egyébként is fölösleges, mert mindössze 6-7 házba nincs még ezen a részen bevezetve a víz, s ezek lakói a Kossuth Lajos sugárút — Francia utca sarkán, a Zákány utca — Francia utca sarkán és a Hétvezér utca — Damjanich utca sarkán használhatják a közkifolyót.

„Kulturált” reklám

tunk volna, ha az illetékes egyetértéséről értesítünk, hiszen ha belátja, hogy nincs szükség a könyv-árúsítás-hoz lármára, akkor nem is kerül volna sor a paronaszra. Fekete Péterné, a pavilonvezető tehát többek között így ír: „A könyv-kultúrcikk, éppen ezért szükség van valami — kultu-

A román film ünnepe Szegeden

Tegnap este a Szabadság-filmszínházban ünnepélyes keretek között mutatták be a román filmgyártás legújabb alkotását, az Asszonyok kálváriáját. Az ünnepi bemutatóra — melyen jelen volt Siklós János, a megyei pártbizottság titkára, Hantos Mihály, a megyei tanács vb. elnökhelyettese, dr. Földi Mihály, a Haza-fias Népfőnt megyei elnöke és Dallos Ágnes, a Film-főigazgatóság főelőadója is — Szegedre érkezett a Román Szocialista Köztársaság felszabadulásának 23. évfordulója alkalmából Magyar-országon tartózkodó Mircea Dragan, a film rendezője, valamint felesége, Ioana Dragan, aki a film egyik női főszerepét, Ruxandrát alakítja.

A vetítés előtt taps köszöntötte a Szabadság-mozi pódiumára lépő román művészeket. Dr. Dömötör Já-

Mircea Dragan és felesége

nos, a Hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeum igazgatója mondott üdvözlő beszédet, s egyebek között méltatta a román filmgyártás utóbbi két évtizedének eredményeit. Mircea Dragan elmondta, nagy megtiszteltetés számukra, hogy hazájuk felszabadulásának évfordulóján Magyar-

országon képviselhetik a román filmgyártást. A rendező most bemutatott filmje sorrendben negyedik munkája, korábbi alkotásait a Hazatérést, a Vérvérrel megpecsételve című filmet, valamint az Asszonyok kálváriája történelmi előzményét, a Lupény 1929-et szintén láthatta már a magyar közönség. Rövid válasza után felesége, Ioana Dragan magyarul mondott köszönetet a meleg fogadtatásért, majd levetítették a filmet, melyet a közönség nagy tüsszel fogadott.

Hová tűnt el Éva?

A címben feltett kérdés nyelvtani szempontból ki-gésztendő, tehát illik rá válaszolni. Éva az agy-ne-műtárbóba tűnt el, pontosab-ban oda rejtették, hogy a film végére véletlenül ép-pen ott találja meg a szem-füles nyomozó. Az igazság-hoz tartozik azonban, nyom-kereső emberünk most nem kapott bravúros leckét. Köz-el sincs olyan izgalomra ki-látás, mint néhány idegtépő NDK-beli kriminél, amivel manapság eléggé el-kényeztetett bennünket a televízió.

A Hová tűnt el Éva? — talán még nem is használ-ták a kifejezést, vagy leg-alábbis ritkán — sematikus krimi. Olyan érzésünk van, mintha nem a halottszagra és revolvermárkákra mozi-ba vágyódó publikumnak készült volna, hanem rend-őrségi magánhasználatra. Detektívekre enyhén kö-zépiszkolás fokon. Mondani sem kell, a tettesek na-rapeshéjon csúsznak el, mint minden „haladó szel-lemű” büntügyi vigjátékban.

Hogy mikor szárad már ki az a bizonyos narancshéj? Optimisták vagyunk: ta-lán nemsokára... N. I.

Új filmek

Diplomaták összeesküvése

Ennek az izgalmas, szín-vonalas „kriminek” és ki-váló szovjet filmnek alapja: történelmi valóság. A szov-jethatalom születése körüli bonyodalmakról szól; har-cokrol, belső és külső áru-lásokról — ami a szorosan vett cselekmény — külföldi diplomaták összeesküvé-sének történetéről.

A rendező, Nyikolaj Ro-zancev biztos kézzel tartotta az „összeesküvés szálait”. Mindvégig egyenletes feszültséget, színes izgalmas-ságot teremtett a sodró tempójú események rendjében: az oroszországi rendkívüli bizottságnak és vezetőjének Dzerzsinszkijnek, valamint a Robert Lockhart angol dip-lomata által vezetett ösz-szeesküvésnek párvíadálában. A tűzőn, vízen és elegáns lokálokban bonyolódó harc végül is a nép nyomorát, éhezését, s az összeesküvést

is milliókra váltó és vá-ró társaság lelepleződésével végződik.

Közben megismerkedünk egy fiatal, bátor, lelemé-nyes és bármilyen csodála-tos — hűséges — kémmel, Eduard Berzinnnyel — Ul-disz Dumpisz játssza ki-tűnően — hősökkel, egysze-rű, a hazáért mindenre kész katonákkal, emberekkel, a zűrzavaros időszak termelte hitvány figurákkal. Lokálo-ka, szórakozóhelyeket fosz-togató banditákkal, árulóka-lal, különböző, egymással szembenálló csoportokkal: egy küzdelmes időszak pillanatulvetelével, amit most „páholyból” kellemes szó-rakozásként izgulhatunk vég-ig. A filmben a kép és a zene is egyformán részese a sikernek, A. Oszipov és M. Zariny produktív mun-káját dicsérhetjük benne. J. A.

Gyárakban, földeken, kórházakban

Szegedi egyetemisták, főiskolások nyári gyakorlata

Lassan vége a nyárnak, szeptember már a jövő tan-év startját jelzi a naptárban. A technikumok, egyetemek, főiskolák diákjai — még a legkésőbbben indult csoportok is — hazaérkeztek kötelező nyári gyakorlatukról.

A forró nyári napokban mindenütt találkozhattunk velük: kórházakban, gyárak-ban, üzemekben, épülő lakó-házak mellett, erdőben, ál-lami gazdaságokban — a termetes minden területén. Mintegy négyezer szegedi középiskolás és egyetemi, fő-iskolai hallgató ismerkedett a gyakorlatban is a nyáron szakmájával, hivatásával.

A vasútforgalmi techni-kum 611 diákja vonatok mel-lett, az ország állomásain teljesített szolgálatot, a fel-sőfokú gépipari technikum 90

hallgatójából tíz pedig az NDK-ban szerzett ismerete-ket — cseregyakorlaton. Kétszázötven „textiles” kö-zépiszkolás főleg a szegedi üzemekben; az erdészeti technikum 187 tanulója Ásotthalmon, a Zemplén hegyvidékén és a Dél-alföldi Kiserleti Intézet gazdaságá-ban töltötte gyakorlatát. A gépipari technikum diákjai-nak egy hónapos munkahé-lyei pedig a következők vol-tak: makói gépgyár, vásár-helyi mérleggyár, a szentesi, a kiskunfélegyházi, az esz-tergomzi üzemek, Szegeden a kábelgyár, az öntődei válla-lat, a kéziszerszámgyár, a finommechanikai vállalat, a gázipari — s mindezek bi-zonyára a legszélesebb körű tapasztalatszerzési lehetősé-gekkel. S ugyancsak maj-dnem az egész ország terüle-tén tevékenykedett a felső-fokú élelmiszeripari techni-kum 110 és az élelmiszeripari szakközépiskola és szak-munkásképző intézet mint-egy száz diákja.

Azt nem sikerült kideríte-ni, hogy összesen hány fo-rint értékű munkát végeztek középiskolásaink, de talán útbaigazít egyetlen ilyen sta-tisztikai adat: az építőipari technikum 163 tanulója pon-tosan egy millió 647 ezer 439 forint 61 fillér „hasznot”

hozott a népgazdaságnak. A Csongrád megyei és Bács megyei építőipari vállalatok munkahelyein végzett szép teljesítményt nem véletlenül dicsérték a vállalatok veze-tői.

A másik kétezer fiatal a főiskola és az egyetemek padjaiból került ki. A főis-kola mezőgazdasági, műszaki ismeretek és fizika, kémia szakos hallgatói, 222-en, ál-lami gazdaságokban, pesti üzemekben gyarapították szakmai tudásukat, 254 bio-lógia-földrajz szakos tanár-jelölt terepgyakorlaton vett részt, a nyelvészek pedig Szovjetországban és az ifthoni szakiskolákban töltötték gyakorlatukat. A természettudományi kar hallgatói közül 638-an Odesszában, Lenin-grádban, az NDK-ban, Bu-dapestben, a Balatonnál, Pécs környékén, valamint Szeged-en; a Szegedi Orvostudományi Egyetemről 809-en az ország kórházaiban és klini-káin, 58-an Lengyelország-ban, Várnában és Szófiában töltötték kötelező nyári gy-akorlatukat. A jövő jogászai, a mostani másod- és harmadéves hallgatók pedig most, augusztus 21-től szeptember 30-ig kapnak felíltót jövőndő munkájukból tanácsi szerveknél és a bíróságokon.

Gyógyszerkutató konferencia

Csütörtökön a debreceni Kossuth Lajos Tudomány-egyetem épületében országos gyógyszerkutató konferen-cia kezdődött. A csütörtöki plenáris ülés után előadások következtek. Nagy figyelmet kelteft a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem szerveskémiai intézetében folyó, a tumorellenes növé-

nyi anyagok felderítésével kapcsolatos kutatómunka ismertetése. dr. Vobnár Re-zsó Kossuth-díjas akadémia-cia kezdődött. A csütörtöki plenáris ülés után előadások következtek. Nagy figyelmet kelteft a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem szerveskémiai intézetében folyó, a tumorellenes növé-